

Dosarul nr.3ra-595/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: V.Belous)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: I. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Gospodăria Țărănească „Damașcan Nicolae”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gospodăria Țărănească „Damașcan Nicolae” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 8 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, a fost casată hotărârea din 2 mai 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre, de respingere a acțiunii, ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă :

La 12 septembrie 2017, GȚ „Damașcan Nicolae” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că la 28 noiembrie 2016, a fost întocmit actul de control fiscal total pentru perioada anilor 2015-2016, în lipsa conducătorului întreprinderii.

La 19 decembrie 2016, reprezentantul reclamantei a contestat actul de control, iar decizia nr.48 pe marginea acestui act de control fiscal, a fost emisă cu întârziere, abia la 13 ianuarie 2017, despre care a aflat la 23 ianuarie 2017 în urma verificării contului curent generalizat, unde figura o datorie enormă față de bugetul de stat calculată în baza deciziei respective.

Totodată, la 10 februarie 2017, a fost contestată și decizia nr.48 din 13 ianuarie 2017.

Urmare a acestui fapt, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Soroca a emis decizia nr.183 din 23 februarie 2017, prin care a suspendat executarea deciziei contestate și a stabilit să se efectueze un control fiscal repetat.

În temeiul deciziei nr.101-C din 2 martie 2017, a fost inițiat controlul fiscal repetat, care însă nu a avut loc din cauza conflictului de interese a unui inspector fiscal, implicat în procesul verificării.

La 23 martie 2017, reclamanta a depus o cerere de chemare în judecată, prin care a contestat actele administrative menționate supra.

Prin încheierea din 14 iulie 2017 a Judecătorei Soroca, cererea a fost scoasă de pe rol, explicându-se că la momentul dat nu a fost finalizat controlul fiscal, din care motiv adresarea în instanța de judecată este prematură.

A menționat că prin decizia nr.63 din 21 aprilie 2017 a fost clasat cazul descris în actul de control repetat nr.3-760554, întocmit la 25 martie 2017, dispunându-se un nou control fiscal în altă componentă de inspectori fiscali.

GȚ „Damașcan Nicolae” a relatat că la 28 iulie 2017 s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă, prin care și-a manifestat dezacordul cu actele administrative emise în privința sa, însă aceasta a fost lăsată fără examinare, motivându-se că a fost omis termenul de atac.

Societatea a solicitat anularea actului de control fiscal nr.3-548739 întocmit de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Soroca la 28 noiembrie 2016, deciziei Șefului Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Soroca nr.48 din 13 ianuarie 2017, deciziei Șefului Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Soroca nr. 183 din 23 februarie 2017 și deciziei Șefului-adjunct al Direcției Generale Administrare Fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat nr. 63 din 21 aprilie 2017.

Prin hotărârea din 2 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central a fost admisă acțiunea GȚ „Damașcan Nicolae”. A fost anulat actul de control fiscal întocmit de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Soroca la nr.3-548739 din 28 noiembrie 2016, decizia Șefului Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Soroca nr.48 din 13 ianuarie 2017, decizia Șefului Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Soroca nr. 183 din 23 februarie 2017 și decizia Șefului –adjunct al Direcției Generale Administrare Fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat nr. 63 din 21 aprilie 2017.

La 14 mai 2018, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord a depus apel împotriva hotărârii din 2 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Prin decizia din 8 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat, a fost casată hotărârea din 2 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de GȚ „Damașcan Nicolae” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative, a fost respinsă, ca fiind depusă tardiv.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a reținut prevederile Legii contenciosului administrativ și art. 268 alin. (1) Cod fiscal.

În această ordine de idei, Colegiul Curții de Apel Bălți a remarcat că GȚ „Damașcan Nicolae” a omis termenul de prescripție prevăzut la art.14 alin.(1) a Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, care prevede că persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot

sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel, iar art. 17 alin. (1) lit. c) a Legii contenciosului administrativ, prevede că cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ este în termen de 30 zile de la data comunicării actului administrativ și art. 268 alin. (1) și (2) Codul fiscal, stabilește că contestația împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă, dacă prezentul cod nu prevede altfel, în decursul a 30 de zile de la data comunicării deciziei sau a întreprinderii acțiunii contestate.

În cazul omiterii acestui termen din motive întemeiate, el poate fi restabilit, la cererea persoanei vizate în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea, de Serviciul Fiscal de Stat. Contestația depusă după expirarea termenului indicat la alin.(1), nerestabilit în modul prevăzut la același alineat, va rămâne neexaminată.

Prin urmare, Colegiul instanței de apel a concluzionat că în speță GȚ „Damașcan Nicolae” urma să se adreseze cu contestații sau să depună cerere de chemare în judecată în decursul a 30 de zile de la data comunicării actului sau data primirii răspunsului.

Or, la 24 martie 2017, când s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, cauza fiind finalizată cu emiterea la 14 iulie 2017 a încheierii Judecătorei Soroca de scoatere a cererii de chemare în judecată de pe rol, reclamanta cunoștea despre emiterea actului de control din 28 noiembrie 2016, a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Soroca nr. 48 din 13 ianuarie 2017 care au fost contestate, iar prin decizia nr.183 din 23 februarie 2017 a fost examinată contestația.

Cu referire la contestarea deciziei nr.63 din 21 aprilie 2017, instanța de apel a stabilit, că cel târziu la data de 15 mai 2017 reclamanta a cunoscut despre adoptarea acestei decizii, or, prin scrisoarea din aceeași dată a scris o explicație pe marginea acestei decizii (f.d.36), iar cererea prealabilă a depus-o la Serviciul Fiscal de Stat la 28 iunie 2017. (f.d.37-42)

La 8 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, GȚ „Damașcan Nicolae” a depus recurs împotriva deciziei din 8 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material, temei prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă.

De asemenea recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a indicat că la caz, urmare emiterii încheierii din 14 iulie 2017 a Judecătorei Soroca, gospodăria țărănească la 28 iulie 2017 s-a adresat organului fiscal cu cerere prealabilă, în termen de 14 zile de la pronunțarea încheierii.

Având în vedere că la 17 august 2017 organul fiscal a remis răspuns la cererea prealabilă depusă la 28 iulie 2017, a considerat că în termen la 11 septembrie 2017 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată.

Recurenta a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin referința din 2 mai 2019, expediată prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normelor de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 8 noiembrie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 14 ianuarie 2019. (f.d. 210)

Astfel, recursul depus la 8 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de GȚ „Damașcan Nicolae” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de GȚ „Damașcan Nicolae” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de GȚ „Damașcan Nicolae”.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Gospodăria Țărănească „Damașcan Nicolae”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva